

2060 3

MEMORIE VAN TOELICHTING

Zoals blijkt uit de „Nota betreffende het standpunt van de Nederlandse Regering ten aanzien van een aantal der door de 28ste Internationale Arbeidsconferentie aangenomen verdragen, alsmede ten aanzien van de door die Conferentie aangenomen aanbevelingen”, aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal aangeboden bij schrijven van 5 Februari 1948 door de toenmalige Minister van Sociale Zaken, mede namens diens ambtgenoten van Buitenlandse Zaken, van Justitie, van Verkeer en Waterstaat en van Overzeese Gebiedsdelen (Gedrukte Stukken Tweede Kamer, Zitting 1947—1948, no. 723), waren er bezwaren tegen toetreding van Nederland tot het Verdrag no. 72, betreffende de vacatie met behoud van loon van zeelieden, door bovengenoemde Internationale Arbeidsconferentie aangenomen. De bezwaren vonden voornamelijk hun grondslag in het zogenaamde voedingsgeld. Dat verdrag bepaalt namelijk, dat tijdens de vacatie boven het loon aan de schepeling voedingsgeld moet worden toegekend. Met een dergelijke regeling, hoe sympathiek die ook moge zijn, zijn grote bedragen gemoeid, die, zo meende men, redelijkerwijs slechts op de Nederlandse reders gelegd kunnen worden, indien hun mededingers daartoe eveneens verplicht zijn en dus de andere belangrijke concurrerende zeevarende Mogendheden eveneens het verdrag aanvaardden. Daaromtrent bestond generlei zekerheid. Het herziene verdrag heeft de bepaling in zake het voedingsgeld aldus gewijzigd, dat de uitkering, tijdens de vacatie te verstrekken, een behoorlijke schadeloosstelling voor de voeding (voedingsgeld) kan omvatten. Dat voedingsgeld wordt dan berekend op de wijze als voorgeschreven bij de nationale wetgeving of bij collectieve arbeidsovereenkomst.

Het bezwaar tegen bekrachtiging is op dit belangrijke punt derhalve uit de weg geruimd. Op andere punten, die in de bovengenoemde Nota, waarbij het oorspronkelijke verdrag aan de Staten-Generaal werd aangeboden, zijn uiteengezet, is verschil tussen het verdrag en de in Nederland geldende regelingen blijven bestaan. De ondergetekenden zijn echter van mening, dat de bedoelde normen van het verdrag in het Wetboek van Koophandel dienen te worden opgenomen. Het betreft met name dit verschil, dat het verdrag periodiek verlof toekent na een zekere periode van onafgebroken dienst, terwijl de collectieve arbeidsovereenkomsten, in overeenstemming met artikel 414 Wetboek van Koophandel, een zekere periode van onafgebroken dienst bij dezelfde reder eisen. Daarbij komt bovendien nog dit verschil, dat volgens het verdrag de schepeling recht heeft op vacatie, ook indien hij minder dan zes maanden onafgebroken dienst heeft verricht en het ontslag buiten zijn schuld plaats heeft, terwijl krachtens de regeling van de collectieve arbeidsovereenkomsten een werknemer geen recht op vacatie heeft, indien hij korter dan zes maanden in dienst is geweest, zelfs bij dezelfde rederij.

In verband met de nog noodzakelijke aanpassing van het Wetboek van Koophandel wordt een ontwerp van wet, waarbij de Kroon zich de bevoegdheid voorbehoudt te zijner tijd het verdrag te bekrachtigen, aangeboden. De bekrachtiging van het verdrag zou kunnen plaats hebben, zodra de wijzigingen tot stand gekomen en in werking getreden zullen zijn.

In verband met het bepaalde in artikel 35, lid 4, van het Statuut der Internationale Arbeidsorganisatie heeft de eerstondergetekende het onderhavige verdrag aan de Minister voor Uniezaken en Overzeese Rijksdelen doen toekomen, met verzoek dat ter kennis van de Regeringen van Suriname en de Nederlandse Antillen te brengen.

De Minister van Sociale Zaken,

A. M. JOEKES.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,

W. DREES.

De Minister van Justitie,

STRUYCKEN.

De Minister van Verkeer en Waterstaat,

D. G. W. SPITZEN.

2060 4

ONTWERP VAN WET

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is Ons overeenkomstig artikel 60, lid 2, der Grondwet de bevoegdheid voor te behouden het op 18 Juni 1949 te Genève door de Internationale Arbeidsconferentie in haar twee en dertigste zitting aangenomen Verdrag betreffende de huisvesting van de bemanning aan boord van schepen (herzien), 1949, te bekrachtigen;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Enig artikel

Wij behoudens Ons de bevoegdheid voor het Verdrag betreffende de huisvesting van de bemanning aan boord van schepen (herzien) 1949, aangenomen op 18 Juni 1949 te Genève door de Internationale Arbeidsconferentie in haar twee en dertigste zitting, waarvan de Engelse en de Franse tekst, alsmede een Nederlandse vertaling, in afdruk nevens deze wet zijn gevoegd, te bekrachtigen.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

De Minister van Sociale Zaken,

De Minister van Buitenlandse Zaken,

De Minister van Justitie,

De Minister van Verkeer en Waterstaat,